

[Duetoft]

folk bliver udskrevet, at man ikke sikrer sig, at medicinen bliver taget, at man ikke sikrer sig, at de har nøglen til den bolig, de skal bo i – altså alle disse helt banale, praktiske ting. Jeg vil gerne spørge – jeg ved ikke rigtig, hvilken af ministrene jeg skal spørge, men så spørger jeg begge: Kunne man ikke tage initiativ til at indskærpe over for amter og kommuner, at disse praktiske ting skal være i orden? Det er min opfattelse, at det ikke kan være et lovgivningsspørgsmål, at det ikke kan være noget, der kræver nye regler, men måske blot en understregning af, at sådanne praktiske fejl ikke må ske, for det er for tåbeligt, at folk kommer i ulykke af den grund. Hvis jeg kunne få en bekræftelse af det fra en af ministrene i dag, så ville jeg blive endnu gladere, end jeg er i forvejen.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne starte med at svare hr. Duetoft på det helt konkrete spørgsmål om de pårørende og forholdene omkring udskrivningen af patienterne. Det er med i betingelserne i forbindelse med de 15 mio. kr., der er sat af, at der skal laves nogle bedre udskrivningsplaner, så tingene hænger sammen. Jeg forstår også godt spørgsmålet om også de rent praktiske ting, at de skal fungere. Det er i høj grad et emne, der vil være godt at tage op i følgegruppen, hvor de pårørende sammen med sagsbehandlerne kunne komme med helt konkrete forslag til, hvordan man rent praktisk kan formalisere disse ting.

Formanden:

Så vidt jeg kan fornemme, varer det ikke ret længe, før vi skal stemme, så mon ikke vi kunne få lidt ro i salen de par minutter, det varer, inden vi skal stemme.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg håber, at debatten i dag har givet et godt grundlag for det videre arbejde med de psykiatriske patienter, både hvad angår samarbejdet mellem de offentlige systemer, det frivillige arbejde og de pårørende. Vores mål er jo, at vi gerne vil gøre det bedst muligt, således at patienterne kan integreres i det samfund, som vi andre anser for at være et normalsamfund, med de handicap, som de har, så de kan få en så god og menneskeværdig tilværelse som overhovedet muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 8 af Tove Lindbo Larsen (S), Birgitte Husmark (SF) og Duetoft (CD) (se foran) vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om forhøjelse af hædersgaver.

Af Grete Schødt (S) og Bente Juncker (CD) m.fl.

(Fremsat 5/2 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Efter lovforslaget skal hædersgavemodtagerne have ret til at beholde det skattetekniske tillæg på 1.800 kr. årligt, når de fylder 67 år og overgår til folkepension. Forslaget omfatter også hædersgavemodtagere, der før lovens ikrafttræden er overgået til folkepension og derfor har mistet tillægget. Tillægget blev indført i 1970 af skattetekniske grunde for at kompensere for det skattefrie nedslag i indtægten, som tilkom invalidepensionister og helbredsbedingede førtidspensionister, og som bortfaldt med kildeskattelovens ikrafttræden. Selve hædersgaven, for tiden 5.400 kr. årligt, løber ud over det fyldte 67. år og er skattefrie. Hædersgaven ydes til personer, der under besættelsen har pådraget sig en skade eller sygdom, hvorved erhvervsevnen er blevet forringet med halvdelen eller derover som følge af virksomhed for frihedsbevægelsen, tjenesteforhold til det danske politi eller grænsegendarmeri, aktioner udført mod den tyske besættelsesmagt eller som følge af deportation på grund af afstamning.

Jeg har forståelse for, at bortfaldet af det særlige tillæg i forbindelse med overgang til folkepensionen kan forekomme uforståeligt for hædersgavemodtagerne, når ophævelsen af de skattetekniske fordele ligger så langt tilbage i tiden.